

การศึกษาคุณานุประโยคภาษาอังกฤษที่ปรากฏในข่าวธุรกิจหนังสือพิมพ์ออนไลน์ ซีเอ็นเอ็น A Study of English Relative Clauses Appearing in CNN Business News Online

จุฑามณี ทิพราช นิตริรัตน์ อุทธรชาติ กนกวรรณ วงศ์ทอง และจักรพงษ์ ทองผาย

สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

E-mail: jutatmanee.t@ubru.ac.th

Received: September 14, 2020; Revised: December 6, 2020; Accepted: December 7, 2020

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปริมาณการใช้ตามรูปแบบและหน้าที่ของคุณานุประโยคที่ปรากฏในข่าวธุรกิจหนังสือพิมพ์ออนไลน์ ซีเอ็นเอ็น และ 2) เปรียบเทียบปริมาณการใช้ตามรูปแบบและหน้าที่ของคุณานุประโยคที่ปรากฏในข่าวธุรกิจหนังสือพิมพ์ออนไลน์ ซีเอ็นเอ็น ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ข่าวธุรกิจระหว่างวันที่ 1-30 เมษายน 2563 เลือกข่าวแรกจำนวน 1 ข่าว ในแต่ละวันซึ่งเป็นการเลือกแบบเฉพาะเจาะจงรวมทั้งสิ้นเป็นจำนวน 30 ข่าว เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบบันทึกผลการวิเคราะห์โครงสร้างคุณานุประโยคสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่และร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ข่าวธุรกิจหนังสือพิมพ์ออนไลน์ ซีเอ็นเอ็นระหว่างวันที่ 1-30 เมษายน 2563 มีจำนวนประโยคทั้งหมด 894 ประโยค พบว่า 153 ประโยค (17%) ที่ประกอบด้วยคุณานุประโยค จำนวน 231 คุณานุประโยค โดยที่ 36 ประโยค (24%) ประกอบด้วยคุณานุประโยคแบบจำกัดความเพียงชนิดเดียว จำนวน 46 คุณานุประโยค (20%) 76 ประโยค (50%) ประกอบด้วยคุณานุประโยคแบบไม่จำกัดความเพียงชนิดเดียว และ 95 คุณานุประโยค (41%) และ 41 ประโยค (17%) ประกอบด้วยคุณานุประโยคทั้ง 2 ชนิด คือ คุณานุประโยคแบบจำกัดความ จำนวน 43 คุณานุประโยค (19%) และคุณานุประโยคแบบไม่จำกัดความ จำนวน 47 คุณานุประโยค (20%)

2. คุณานุประโยคแบบไม่จำกัดความมีการใช้จำนวน 142 คุณานุประโยค (61%) มากกว่าการใช้คุณานุประโยคแบบจำกัดความ จำนวน 89 คุณานุประโยค (39%)

3. การใช้คุณานุประโยคแบบกรรม-ประธานมากที่สุด จำนวน 36 คุณานุประโยค (41%) และใช้คุณานุประโยคแบบอิสระน้อยที่สุด จำนวน 1 คุณานุประโยค (1%) ในขณะที่คุณานุประโยคแบบไม่จำกัดมีการใช้คุณานุประโยคแบบลดรูปตามโครงสร้างที่ตามหลังกริยาช่วย be มากที่สุด จำนวน 59 คุณานุประโยค (42%) และใช้คุณานุประโยคแบบอิสระน้อยที่สุด จำนวน 2 คุณานุประโยค (1%)

4. การศึกษาปริมาณการใช้คุณานุประโยคแบบจำกัดความและคุณานุประโยคแบบไม่จำกัดความ จำแนกตามการทำหน้าที่ให้ข้อมูล พบว่า คุณานุประโยคแบบจำกัดความมีการใช้เพื่อให้ข้อมูลใหม่ จำนวน 84 คุณานุประโยค (94%) มากกว่าการใช้เพื่อให้ข้อมูลเก่า จำนวน 5 คุณานุประโยค (6%) และคุณานุประโยคแบบไม่จำกัดความมีการใช้เพื่อให้ข้อมูลใหม่ จำนวน 126 คุณานุประโยค (89%) มากกว่าการใช้เพื่อให้ข้อมูลเก่า จำนวน 16 คุณานุประโยค (11%)

5. การศึกษาปริมาณการใช้คุณานุประโยคแบบจำกัดความ (restrictive relative clause) และคุณานุประโยคแบบไม่จำกัดความ (non-restrictive relative clause) จำแนกตามการใช้เพื่อทำหน้าที่ในการขยายข้อมูล พบว่า คุณานุประโยคแบบจำกัดความ (restrictive relative clause) มีการใช้เพื่อให้ข้อมูลประกอบใจความรอง (rheme) จำนวน 68 คุณานุประโยค (76%) มากกว่าการใช้เพื่อให้ข้อมูลประกอบใจความหลัก (theme)

จำนวน 21 คุณานุกรประโยค (24%) ในขณะที่คุณานุกรประโยคแบบไม่จำกัดความ (non-restrictive relative clause) มีการใช้เพื่อให้ข้อมูลประกอบใจความรอง (rheme) จำนวน 89 คุณานุกรประโยค (63%) มากกว่าการใช้เพื่อให้ข้อมูลประกอบใจความหลัก (theme) จำนวน 53 คุณานุกรประโยค (37%)

คำสำคัญ: คุณานุกรประโยค ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ข่าวธุรกิจ

Abstract

The objectives of this research were: 1) to study quantity of the use of the forms and functions of the adjective clauses appearing in CNN business news online and 2) to compare the quantity of the use of the forms and functions of the adjective clauses appearing in CNN business news online. The data used to do the research were 30 news selected by purposive sampling from the first business news of each day in April 1-30, 2020. The research instrument was a record of the analysis on the structures of the adjective clauses based on the adjective clause structures of Celece-Murcia & Larsen-Freeman and Halliday and Matthiessen. The statistics were frequency and percentage.

The research findings were found as follows.

1. The first CNN business news online in April 1-30, 2020, 30 news, consisted of 894 sentences. 153 out of 894 sentences (17%) combined with 231 adjective clauses: 36 sentences (24%) consisting of 46 restrictive relative clauses (20%), 76 sentences (50%) consisting of 95 non-restrictive relative clauses (41%), and 41 sentences (17%) consisting of 43 restrictive relative clauses (19%) and 47 non-restrictive relative clauses (20%).

2. The non-restrictive relative clauses, 142 clauses (61%), were used more than the restrictive relative clauses, 89 clauses (39%).

3. According to the analysis of the restrictive relative clauses classified by forms, the findings showed that the adjective clauses in the form of object-subject relatives were used the most, 36 clauses (41%) while the adjective clauses in the form of the free relative clauses, 1 clause (1%), were used the least. In addition, the findings of the analysis of the non-restrictive relative clauses classified by forms showed that the adjective clauses in the form of the relative pronoun+be deletion were used the most while the adjective clauses in the form of the free relative clauses were used the least, 2 clauses (1%)

4. According to the analysis of the restrictive relative clauses classified by functions: given information and new information, the findings showed that the restrictive relative clauses with the new information, 84 clauses (94%), were used to provide information more than the given information, 5 clauses (6%). Similarly, the findings of the analysis of the non-restrictive relative clauses classified by functions: given information and new information, showed that the restrictive relative clauses with the new information, 126 clauses (89%), were used to provide information more than the given information, 16 clauses (11%).

5. According to the analysis of the restrictive relative clauses classified by functions of the explanation: the theme and the rheme, the findings showed that the adjective clause aiming to explain the rhemes, 68 clauses (76%) were used more than the adjective clauses aiming to explain the themes, 21 clauses (24%). Similarly, the findings of the analysis of the non-restrictive relative clauses classified by functions of the explanation: the theme and the rheme showed that the adjective clause aiming to explain the rhemes, 89 clauses (63%) were used more than the adjective clauses aiming to explain the themes, 53 clauses (37%).

Keywords: Relative Clauses, English Grammar, Business News

บทนำ

ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทสำคัญในการสื่อสาร จึงมีผู้สนใจศึกษาภาษาอังกฤษมากขึ้น ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์มีความสำคัญมาก เนื่องการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ทั้งทักษะการพูด การฟัง การอ่าน การเขียนนั้น จะต้องใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์เป็นหลัก (กาโสม หมดเต็น และนิสากร จารุมณี 2560) การเข้าใจโครงสร้างประโยคจึงเป็นส่วนสำคัญในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยหน่วยโครงสร้างของประโยคจะประกอบไปด้วย คำ วลี และ ประโยค ในส่วนของคุณานุประโยค (relative clause) ก็เป็นส่วนหนึ่งในโครงสร้างประโยคที่มีหน้าที่ในการขยายค่านามที่เกิดจากการรวมสองประโยคเข้าด้วยกัน โดยคุณานุประโยคมีความสัมพันธ์ทั้งในใจความหลักและใจความรอง

คุณานุประโยคภาษาอังกฤษประกอบด้วย ตัวเชื่อมคุณานุประโยค หรือ ประพันธสรรพนาม (relative pronoun) นำหน้าประโยค ซึ่งประพันธสรรพนามนั้น จะสามารถเชื่อมโยงไปหารูปที่ถูกละทิ้ง (antecedent) ในประโยคหลัก ยกตัวอย่างเช่น

The movie which we saw last night wasn't very good.

The movie เป็นรูปที่ถูกละทิ้ง (antecedent) และ which เป็นตัวเชื่อมของคุณานุประโยค (relative pronoun) ซึ่งมีความสัมพันธ์กับ The movie ลักษณะของโครงสร้างประโยคที่ประกอบด้วยคุณานุประโยค ดังเช่น ในประโยคตัวอย่าง สามารถทำให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองเกิดความสับสน และเป็นปัญหาต่อการเรียนรู้ภาษา กล่าวคือ เกิดความสับสนระหว่างหน่วยสร้างของคุณานุประโยคภาษาอังกฤษ กับหน่วยการสร้างประโยคหลัก (main clause) (พรวิไล อภิถุญญา 2518) การเรียนรู้และทำความเข้าใจโครงสร้างประโยค โดยเฉพาะคุณานุประโยคจึงมีส่วนสำคัญในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ในทั้ง 4 ทักษะ ทั้งการพูด การฟัง การอ่าน การเขียน เพื่อให้การใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

มีนักวิจัยหลายท่านศึกษาเกี่ยวกับการใช้และความเข้าใจคุณานุประโยคภาษาอังกฤษของ คิดด์ และบาวิน (Kidd and Bavin 2002) ได้ศึกษาโครงสร้างของคุณานุประโยคภาษาอังกฤษที่เป็นสาเหตุทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสนในการเรียนรู้ ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุของปัญหาเกิดจากการเลือกใช้ประพันธสรรพนาม (relative pronoun) ตำแหน่งการขยายค่านาม และการละประพันธสรรพนาม

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาคุณานุประโยค ที่ปรากฏในข่าวธุรกิจในหนังสือพิมพ์ออนไลน์ ซี เอ็น เอ็น เนื่องจากเป็นการนำเสนอข่าวโดยใช้ภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน ซึ่งเป็นรูปแบบภาษาอังกฤษที่ใช้กันแพร่หลายทั่วโลก อีกทั้งยังเป็นหน่วยงานสื่อมวลชนที่มีความน่าเชื่อถือ และเผยแพร่สื่อภาษาอังกฤษที่มีผู้นิยมเข้าใช้บริการทั่วโลกเป็นจำนวนมาก และเนื่องจากผู้วิจัยเป็นผู้สอนอยู่ในสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ จึงต้องการศึกษาคุณานุประโยคภาษาอังกฤษในข่าวธุรกิจ เพื่อจะได้นำความรู้ที่ได้จากผลวิจัย มาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง

และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่องคุณานุประโยค ให้สอดคล้องกับบริบทที่ใช้จริง ในด้านธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น อีกทั้งยังสามารถเลือกใช้สื่อการสอนจากเอกสารข่าวจริง (authentic materials) มาปรับใช้เป็นตัวอย่งในการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ข้อมูลข่าวสาร จากบริบทจริง และนำความรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยดำเนินการตามวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ

1. เพื่อศึกษาปริมาณการใช้ตามรูปแบบและหน้าที่ของคุณานุประโยคที่ปรากฏในข่าวธุรกิจในหนังสือพิมพ์ออนไลน์ ซีเอ็นเอ็น
2. เพื่อเปรียบเทียบปริมาณการใช้ตามรูปแบบและหน้าที่ของคุณานุประโยคที่ปรากฏในข่าวธุรกิจ ในหนังสือพิมพ์ออนไลน์ ซีเอ็นเอ็น

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ขอบเขตด้านเนื้อหา กลุ่มตัวอย่าง และเวลาที่ใช้ในการศึกษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหาที่ใช้ในการศึกษา

ข่าวธุรกิจที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ออนไลน์ ซีเอ็นเอ็น ในฉบับวันที่ 1-30 เมษายน 2563

2. ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

ข่าวธุรกิจที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ออนไลน์ ซีเอ็นเอ็น ในฉบับวันที่ 1-30 เมษายน 2563 เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบแบบเจาะจง โดยเลือกข่าวแรกวันละ 1 ข่าว จำนวน 30 ข่าว

3. ขอบเขตด้านเวลาที่ใช้ในการศึกษา

ระยะเวลาในการศึกษาวิจัย 12 เดือน (1 ตุลาคม 2562 – 30 กันยายน 2563)

ทบทวนวรรณกรรม

1. ความหมายของคุณานุประโยคภาษาอังกฤษ

คุณานุประโยคภาษาอังกฤษ (relative clause หรือ adjective clause) คือ อนุพากย์ไม่อิสระ (dependent clause) หรือ อนุประโยค (subordinate clause) ที่ขึ้นต้นด้วยประพันธสรรพนาม (relative pronoun) ในประโยคที่มีคุณานุประโยคปรกฏอยู่นั้น คุณานุประโยคจะปรกฏอยู่กับอนุพากย์หลัก (main clause) หรือ อนุพากย์อิสระ (independent clause) โดยคุณานุประโยคจะอยู่ในตำแหน่งหลังคำนามที่เป็นรูปที่ถูกแทน (antecedent) ของอนุพากย์หลัก หรือ อนุพากย์อิสระ โดยทำหน้าที่เช่นเดียวกับคำคุณศัพท์ (adjective) คือ ขยายคำนาม (Eckersley and Eckersley 1990) ตัวอย่างประโยค เช่น

The book which is on the table is mine.

จากประโยคตัวอย่างจะเห็นได้ว่า มีคุณานุประโยค (relative clause) ประกอบอยู่ คือ “which is on the table” ซึ่งทำหน้าที่ ขยายคำนามที่เป็นรูปที่ถูกแทน (antecedent) คือ “The book” คุณานุประโยคภาษาอังกฤษ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ คุณานุประโยคแบบจำกัดความ และคุณานุประโยคแบบไม่จำกัดความ (Celece-Murcia and Larsen-Freeman 1999)

1. คุณานุประโยคแบบจำกัดความ (restrictive relative clause) คือ คุณานุประโยคที่เพิ่มความชัดเจน และความสมบูรณ์ให้กับรูปที่ถูกแทน (antecedent) โดยคุณานุประโยคแบบจำกัดความจะให้ข้อมูลที่สำคัยและจำเป็นต่อการระบุตัวรูปที่ถูกแทน คือ คนไหน อันไหน ตัวไหน หรือ สิ่งไหน ตัวอย่างเช่น

(1) My sister is coming to tea.

(2) My sister whom you met yesterday is coming to tea.

เมื่อเปรียบเทียบประโยคที่ (1) และ (2) จะเห็นได้ว่าประโยคที่ (1) ไม่มีคุณานุประโยคประกอบ ในขณะที่ประโยคที่ (2) มีคุณานุประโยคประกอบ คือ “whom you met yesterday” ซึ่งทำให้คำนาม sister ในประโยคที่ (2) มีความชัดเจนมากขึ้น โดยทำให้ทราบว่า เป็นน้องสาวคนไหน (พรวิไล อภิญาภิญญา 2518)

2. คุณานุประโยคแบบไม่จำกัดความ (non-restrictive clause) คือ คุณานุประโยคที่ให้ข้อมูลเพิ่มเติมของรูปที่ถูกแทน (antecedent) ซึ่งข้อมูลเหล่านี้มักเป็นข้อมูลที่ไม่สำคัญและไม่จำเป็นในการระบุว่า รูปที่ถูกแทนคือ อันไหน หรือ สิ่งไหน โดยคุณานุประโยคแบบไม่จำกัดความจะมีเครื่องหมายจุลภาคคร่อมเสมอ ตัวอย่างเช่น

(3) John’s father has just returned

(4) John’s father, who has been to Paris, has just returned.

หากเปรียบเทียบประโยคที่ (3) และ (4) ข้างต้น จะพบว่า ประโยคที่ (3) ไม่มีคุณานุประโยคประกอบ ส่วนประโยคที่ (4) มีคุณานุประโยคแบบไม่จำกัดความประกอบอยู่ คือ “who has been to Paris” ซึ่งรูปที่แทน father ในประโยค (4) มีความชัดเจนอยู่แล้วว่าเป็นพ่อของ John ดังนั้น การใช้คุณานุประโยค “who has been to Paris” ประกอบท จึงเป็นการให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับพ่อของ John เท่านั้น (พรวิไล อภิญาภิญญา 2518)

การลดรูปคุณานุประโยค คือ การทำให้คุณานุประโยคประโยคมีความกระชับและสั้นขึ้น แต่ยังคงมีความหมายคงเดิม โดยการลดรูปคุณานุประโยคสามารถทำได้ทั้ง คุณานุประโยคแบบจำกัดความและคุณานุประโยคแบบไม่จำกัดความ

ตัวอย่างการลดรูปคุณานุประโยคแบบจำกัดความ ที่มีการลดรูปประธานสรรพนาม who หรือ that ในโครงสร้างที่ตามหลังกริยาช่วย be

(5) The man who is talking to John is from Korea.

(6) The man talking to John is from Korea.

จากตัวอย่างประโยค (5) จะเห็นได้ว่าประโยค คุณานุประโยคแบบจำกัดความประกอบอยู่ คือ “who is talking to John” จะมีประธานสรรพนาม who ตามด้วยโครงสร้างหน่วยกริยาที่อยู่ในรูป present continuous ซึ่งประธานสรรพนาม who และ กริยาช่วย is จะถูกละไป ดังที่ได้แสดงในประโยคที่ (6)

ตัวอย่างการลดรูปคุณานุประโยคแบบไม่จำกัดความ ที่มีการลดรูปประธานสรรพนาม who หรือ which ที่ทำหน้าที่เป็นประธานของกริยาช่วย be

(7) Paris, which is the capital of France, is an exciting city.

(8) Paris, the capital of France, is an exciting city.

เมื่อเปรียบเทียบประโยคที่ (7) และ (8) จะเห็นได้ว่า ประโยคที่ (7) คุณานุประโยคประกอบ คือ “which is the capital of France” ส่วนในประโยคที่ (8) มีคุณานุประโยคที่มีการละ which และ กริยาช่วย be

2. ประเภทของคุณานุประโยค

เซลซี เมอร์เฟีย และ ลาร์เซน ฟรีแมน (Celece-Murcia and Larsen-Freeman 1999) จำแนกประเภทของคุณานุประโยคเป็น 2 ประเภท ได้แก่ คุณานุประโยคแบบจำกัดความ (restrictive relative clause) และ คุณานุประโยคแบบไม่จำกัดความ) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 คุณานุประโยคแบบจำกัดความ แบ่งออกเป็น 7 ประเภท คือ

2.1.1 คุณานุประโยคแบบ ประธาน-ประธาน (subject-subject relatives) คือ คุณานุประโยคที่มีรูปที่ถูกแทนทำหน้าที่เป็นประธานในอนุพากย์หลัก และมีประธานสรรพนามทำหน้าที่เป็นประธานของอนุพากย์ซ้อน เช่น

(9) Professor who looked up at him from the teacher's desk is professor Lupin.

2.1.2 คุณาณุประโยคแบบ กรรม-ประธาน (object-subject relatives) คือ คุณาณุประโยคที่มีรูปที่ถูกแทนทำหน้าที่เป็นกรรมในอนุพากย์หลัก และมีประพันธสรรพนามทำหน้าที่เป็นประธานของอนุพากย์ซ้อน เช่น

(10) He and Hermione sat down on either side of Ron who had saved them seats.

2.1.3 คุณาณุประโยคแบบ ประธาน-กรรม (subject-object relatives) คือ คุณาณุประโยคที่มีรูปที่ถูกแทนทำหน้าที่เป็นประธานในอนุพากย์หลัก และมีประพันธสรรพนามทำหน้าที่เป็นกรรมของอนุพากย์ซ้อน เช่น

(11) The man whom you met is the Dark Art teacher.

2.1.4 คุณาณุประโยคแบบ กรรม-กรรม (object-object relatives) คือ คุณาณุประโยคที่มีรูปที่ถูกแทนทำหน้าที่เป็นกรรมในอนุพากย์หลัก และมีประพันธสรรพนามทำหน้าที่เป็นกรรมของอนุพากย์ซ้อน เช่น

(12) I already read the Handbook of Do-it-Yourself Broomcare that Harry mentioned.

2.1.5 คุณาณุประโยคลดรูปตามโครงสร้างที่ตามหลังกริยาช่วย Be (relative pronoun + Be deletion) เช่น

(13) Percy in his seventh and final year at Hogwart was looking particularly smug.

จากตัวอย่าง คุณาณุประโยคมีการลดรูปของประพันธสรรพนาม who และ กริยาช่วย be คือ was ดังนั้นประโยคที่สมบูรณ์ คือ Percy who was in his seventh and final year at Hogwart was looking particularly smug.

2.1.6 คุณาณุประโยคลดรูปตามโครงสร้างหน่วยกริยาในรูปกรรมวาจก (passive voice verbs In reduce relative clauses) เช่น

(14) Uncle Vernon's small eyes swiveled around to Harry rooted to the spot.

จากตัวอย่าง คุณาณุประโยคมีการลดรูปของประพันธสรรพนาม who และกริยาช่วย be คือ was ตามโครงสร้างของกรรมวาจก ดังนั้นประโยคที่สมบูรณ์ คือ Uncle Vernon's small eyes swiveled around to Harry who was rooted to the spot.

2.1.7 คุณาณุประโยคแบบอิสระ (free relative clauses) คือ คุณาณุประโยคที่แทนที่โครงสร้างค่านามหลักและประพันธสรรพนามด้วยกริยาวิเศษณ์สันธาน what , who , where , when , why , และ how ดังนี้

Prep + which [+ thing]	what
Prep + which [+ person]	who
Prep + which [+ place]	where
Prep + which [+ time]	when
Prep + which [+ reason]	why
Prep + which [+ manner / way]	how

เช่น

(15) Harry moved his eyes along the table to where Snape sat.

จากตัวอย่าง คุณาณุประโยคมีการลดรูปของค่านามหลัก (head noun) "the place" ที่นำหน้ากริยาวิเศษณ์สันธาน "where" ดังนั้นประโยคที่สมบูรณ์ คือ Harry moved his eyes along the table to the place where Snape sat.

2.2 คุณาณุประโยคแบบไม่จำกัดความ (non-restrictive relative clause) แบ่งออกเป็น 6 ประเภท

2.2.1 คุณานุกรประโยคแบบ ประธาน-ประธาน (subject-subject relatives) คือ คุณานุกรประโยคที่มีรูปที่ถูกแทนทำหน้าที่เป็นประธานในอนุพากย์หลัก และมีประพันธสรรพนามทำหน้าที่เป็นประธานของอนุพากย์ซ้อน เช่น

(16) Hermione, who disapproved of copying, pursed her lips but didn't say thing.

2.2.2 คุณานุกรประโยคแบบ กรรม-ประธาน (object-subject relatives) คือ คุณานุกรประโยคที่มีรูปที่ถูกแทนทำหน้าที่เป็นกรรมในอนุพากย์หลัก และมีประพันธสรรพนามทำหน้าที่เป็นประธานของอนุพากย์ซ้อน เช่น

(17) Ahead they could see Malfoy, who was walking with Crabbe and Goyle, and kept looking back, laughing derisively.

2.2.3 คุณานุกรประโยคแบบ ประธาน-กรรม (subject-object relatives) คือ คุณานุกรประโยคที่มีรูปที่ถูกแทนทำหน้าที่เป็นประธานในอนุพากย์หลัก และมีประพันธสรรพนามทำหน้าที่เป็นกรรมของอนุพากย์ซ้อน เช่น

(18) The professor, whom I respect, recently received tenure.

2.2.4 คุณานุกรประโยคแบบ กรรม-กรรม (object-object relatives) คือ คุณานุกรประโยคที่มีรูปที่ถูกแทนทำหน้าที่เป็นกรรมในอนุพากย์หลัก และมีประพันธสรรพนามทำหน้าที่เป็นกรรมของอนุพากย์ซ้อน เช่น

(19) Harry tried to look innocent, all too aware of his sweaty face and his muddy hands, which he quickly hid in his pockets.

2.2.5 คุณานุกรประโยคลดรูปตามโครงสร้างที่ตามหลังกริยาช่วย Be (relative pronoun + Be deletion) เช่น

(20) Harry, smiling to Hermione, stands in front of the class.

จากตัวอย่าง คุณานุกรประโยคมีการลดรูปประพันธสรรพนาม who และ กริยาช่วย be คือ is ดังนั้นประโยคที่สมบูรณ์ คือ Harry, who is smiling to Hermione, stands in front of the class.

2.2.6 คุณานุกรประโยคลดรูปตามโครงสร้างหน่วยกริยาในรูปกรรมวาจก (passive voice verbs in reduce relative clauses) เช่น

(21) The Gryffindor Quidditch team, spattered with mud from head to foot, was gathered around his bed.

จากตัวอย่าง คุณานุกรประโยคมีการลดรูปของประพันธสรรพนาม who และ กริยาช่วย be คือ was ตามโครงสร้างของกรรมวาจก ดังนั้น ประโยคที่สมบูรณ์ คือ The Gryffindor Quidditch team, who was spattered with mud from head to foot, was gathered around his bed.

2.2.7 คุณานุกรประโยคแบบอิสระ (free relative clauses) คือ คุณานุกรประโยคที่แทนที่โครงสร้างคำนามหลักและประพันธสรรพนามด้วยกริยาวิเศษณ์สันธาน what , who , where , when , why , และ how ดังนี้

Prep + which [+ thing]	what
Prep + which [+ person]	who
Prep + which [+ place]	where
Prep + which [+ time]	when
Prep + which [+ reason]	why
Prep + which [+ manner / way]	how

เช่น

(22) The athlete, of which the hat is red, is the winner.

จากตัวอย่าง ความหมายของประโยคข้างต้น คือ นักกีฬาซึ่งมีหมวกสีแดงเป็นผู้ชนะ ในประโยคข้างต้นนี้ “of which” จะทำหน้าที่เชื่อม 2 ประโยคเข้าด้วยกัน คือ

The athlete’s hat is red. The athlete is the winner.

เมื่อทั้ง 2 ประโยคเชื่อมกันด้วย “of which” จะได้โครงสร้างดังประโยคตัวอย่างข้างต้น หน้าที่ของคณานุกรมประโยคภาษาอังกฤษ

นอกจากคณานุกรมประโยคภาษาอังกฤษจะมีการแบ่งตามรูปแบบข้างต้นแล้ว ยังมีนักวิชาการได้ศึกษาในเชิงลึกและจำแนกประเภทการใช้คณานุกรมประโยคตามหน้าที่การใช้ เช่น Halliday and Matthiessen (2004) ได้ให้แนวคิดทฤษฎีไวยากรณ์เชิงหน้าที่ในตัวบท (text) โดยกำหนด วิธีการวิเคราะห์ภาษาเชิงหน้าที่ในตัวบท ไว้ดังนี้

1. การเน้นข้อมูล (information focus) โดยหน่วยทางข้อมูล (information unit) มอง เป็นโครงสร้างที่ประกอบด้วย 2 หน้าที่ คือ ข้อมูลเก่า (given) กับข้อมูลใหม่ (new) ข้อมูลใหม่ คือส่วนที่ยังไม่ได้กล่าวถึงในข้อความที่ผ่านมา ข้อมูลเก่า คือ ส่วนอื่นที่ไม่ใช่ข้อมูลใหม่ โดยปกติ หน่วยทางข้อมูลจะมีทั้งข้อมูลเก่าและข้อมูลใหม่ แต่บางกรณี เช่น เมื่อเริ่มต้นปริศนาจะไม่มีข้อมูลเก่า ดังนั้น ข้อมูลใหม่เป็นตัวบังคับที่มี (obligatory) ส่วนข้อมูลเก่าอาจไม่มีก็ได้ (optional) Halliday ยกตัวอย่างของทำนองเสียง (intonation) ในภาษาอังกฤษ ว่าบอกถึง tonal group ที่ชี้ถึงสถานะข้อมูลว่าเป็นข้อมูลเก่าหรือใหม่ได้

2. ระบบใจความหลักและใจความรอง (textual metafunction: theme and rheme) โดย Halliday and Matthiessen (2004) ได้ให้คำจำกัดความของหน้าที่ในตัวบทไว้ ว่าหน้าที่ในตัวบทเป็นระบบของความหมายที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารที่มาจากประสบการณ์ และเรียงร้อยถ้อยคำให้ต่อเนื่องเป็นตัวบท โดยการศึกษาเกี่ยวกับความต่อเนื่องของตัวบทจะใช้ แนวความคิดใจความหลัก (theme) และใจความรอง (rheme) มาใช้ในการวิเคราะห์ ซึ่งแนวความคิดดังกล่าวเป็นการมองสถานะของหน่วยภาษาภายในข้อความ ซึ่งในใจความหลัก จะเป็นส่วนที่ปรากฏตอนต้นของประโยค

นอกจากนี้ การศึกษา “ความต่อเนื่องของใจความหลัก” (thematic Progression) ก็เป็นวิธีทำให้ทราบกระบวนการที่ทำให้ ตัวบท (text) สื่อไปยังผู้รับสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้ทราบกลไก (mechanism) การลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายในตัวบทที่ใจความหลักพัฒนาต่อเนื่อง เชื่อมโยง และ สัมพันธ์กันในแต่ละส่วนของตัวบท ภายในตัวบทหนึ่ง จุดเริ่มต้นสำคัญที่ผู้ส่งสารจะสื่อสารจะสื่อสัญญาณออกไปจะเริ่มต้นที่ใจความหลัก (Theme) ขณะที่ใจความรอง คือส่วนที่ขยายความใจความหลักนั้น แต่บางครั้ง ใจความรองก็อาจเป็นส่วนที่แสดงจุดสนใจและจุดสำคัญได้ด้วย เมื่อใจความ หลักและใจความรองพัฒนาไปแต่ละส่วน ส่วนใดส่วนหนึ่งของใจความรองของประโยค จะไปเป็นใจความหลัก ของประโยคต่อไป ลักษณะของ ความต่อเนื่องเช่นนี้จึงทำให้ตัวบทมีกลไกการลำดับความอย่างต่อเนื่องไปจนสิ้นความ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ข่าวธุรกิจที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ออนไลน์ ซีเอ็นเอ็น ในฉบับวันที่ 1-30 เมษายน 2563 เลือกรวมตัวอย่างโดยใช้แบบแบบเจาะจง โดยเลือกข่าวแรกที่ปรากฏอยู่ในส่วนของข่าวธุรกิจในแต่ละวัน ในระยะเวลา 30 วัน รวมเป็น 30 ข่าว

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบบันทึกผลการวิเคราะห์โครงสร้างคณานุกรมประโยคตามแนวคิดของ Celece-Murcia and Larsen-Freeman (1999) ที่เน้นการใช้คณานุกรมประโยค 2 ชนิด คือ คณานุกรมประโยค

แบบจำกัดความ และคุณานุประโยคแบบไม่จำกัดความ ที่ประกอบด้วยรูปแบบการใช้ทั้ง 7 ชนิด ได้แก่ 1) คุณานุประโยคแบบประธาน-ประธาน 2) คุณานุประโยคแบบกรรม-ประธาน 3) คุณานุประโยคแบบประธาน-กรรม 4) คุณานุประโยคแบบกรรม-กรรม 5) คุณานุประโยคแบบลตรูปตามโครงสร้างที่ตามหลังกริยาช่วย be 6) คุณานุประโยคแบบลตรูปตามโครงสร้างหน่วยกริยาในรูปกรรมวาจก และ 7) คุณานุประโยคแบบอิสระ และตามแนวคิดของ Halliday and Matthiessen (2004) ที่เน้นการใช้คุณานุประโยคเพื่อทำหน้าที่ในการให้ข้อมูลเก่า และการให้ข้อมูลใหม่ และ การใช้คุณานุประโยคเพื่อประกอบใจความหลัก (theme) และใจความรอง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่และค่าร้อยละ

3. ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยประกอบไปด้วยขั้นตอนทั้งหมด 6 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 รวบรวมข่าวธุรกิจในหนังสือพิมพ์ออนไลน์ ซี เอ็น เอ็น ที่อยู่ในระหว่างวันที่ 1-30 เมษายน 2563

3.2 เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบแบบเจาะจง โดยเลือกข่าวแรกที่ปรากฏอยู่ในส่วนของข่าวธุรกิจในแต่ละวัน จำนวน 1 ข่าวใน 1 วัน ในระยะเวลา 30 วัน รวมเป็น 30 ข่าว

3.3 ศึกษาประเภทและความปริมาณในการใช้คุณานุประโยคที่ปรากฏในข่าวธุรกิจในหนังสือพิมพ์ออนไลน์ ซี เอ็น เอ็น โดยใช้ตารางแจกแจงประเภทคุณานุประโยค

3.4 นำข้อมูลที่ได้ในข้อ 3 มาวิเคราะห์หาประเภทและปริมาณการใช้คุณานุประโยคในแต่ละประเภท

3.5 สรุป อภิปรายผลการวิจัย และเผยแพร่ผลการวิจัยสู่สาธารณะ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาคุณานุประโยคที่ในข่าวธุรกิจออนไลน์ ซีเอ็นเอ็น ฉบับวันที่ 1-30 เมษายน 2563 จำนวนประโยคทั้งสิ้น 894 ประโยค พบปริมาณการใช้ประโยคที่มีคุณานุประโยคแบบจำกัดความ และคุณานุประโยคแบบไม่จำกัดความ ดังแสดงในตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของประโยคและรูปแบบคุณานุประโยคแบบจำกัดความและไม่จำกัดความที่พบในข่าวธุรกิจหนังสือพิมพ์ออนไลน์ ซีเอ็นเอ็น

ที่	ชนิดคุณานุประโยค	จำนวนประโยค		จำนวนคุณานุประโยค	
		ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1	คุณานุประโยคแบบจำกัดความ	36	24	46	20
2	คุณานุประโยคแบบไม่จำกัดความ	76	50	95	41
3	คุณานุประโยคแบบจำกัดความ และคุณานุประโยคแบบไม่จำกัดความ	41	26	90	39
	3.1 คุณานุประโยคแบบจำกัดความ จำนวน 43 คุณานุประโยค คิดเป็น 19%				
	3.2 คุณานุประโยคแบบไม่จำกัดความ จำนวน 47 คุณานุประโยค คิดเป็น 20%				
	รวมทั้งสิ้น	153	100	231	100

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของประโยคและรูปแบบคณานุประโยคแบบจำกัดความและไม่จำกัดความที่พบในข่าวธุรกิจในหนังสือพิมพ์ออนไลน์ ซีเอ็นเอ็น จากการศึกษาประโยคทั้งสิ้น 894 ประโยค พบคณานุประโยคทั้งสิ้น 153 ประโยค (17%) ซึ่งมีคณานุประโยคทั้งสิ้น 231 คณานุประโยค โดยที่ 36 ประโยค (24%) เป็นประโยคที่ประกอบด้วยคณานุประโยคแบบจำกัดความ ชนิดเดียว จำนวน 46 คณานุประโยค (20%) 76 ประโยค (50%) ประกอบด้วยคณานุประโยคแบบไม่จำกัดความ ชนิดเดียว จำนวน 95 คณานุประโยค (41%) และ 41 ประโยค (17%) เป็นประโยคที่ประกอบด้วยคณานุประโยคทั้ง 2 ชนิด จำนวน 90 คณานุประโยค (39%) โดยแบ่งเป็นคณานุประโยคแบบจำกัดความ จำนวน 43 คณานุประโยค (19%) และคณานุประโยคแบบไม่จำกัดความ จำนวน 47 คณานุประโยค (20%)

การวิจัยได้ศึกษาปริมาณการใช้คณานุประโยคแบบจำกัดความ (restrictive relative clause) และคณานุประโยคแบบไม่จำกัดความ ดังแสดงในตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ปริมาณการใช้คณานุประโยคแบบจำกัดความ และคณานุประโยคแบบไม่จำกัดความ

ที่	ชนิดคณานุประโยค	จำนวนคณานุประโยค	
		ความถี่	ร้อยละ
1	คณานุประโยคแบบจำกัดความ	89	39
2	คณานุประโยคแบบไม่จำกัดความ	142	61
	รวมทั้งสิ้น	231	100

ตารางที่ 2 แสดงปริมาณการใช้คณานุประโยคแบบจำกัดความ และคณานุประโยคแบบไม่จำกัดความ ผลการศึกษาข้อมูลจากตาราง พบว่า คณานุประโยคแบบไม่จำกัดความ มีการใช้จำนวน 142 คณานุประโยค (61%) มากกว่าการใช้คณานุประโยคแบบจำกัดความ จำนวน 89 คณานุประโยค (39%)

การวิจัยได้ศึกษาปริมาณการใช้คณานุประโยคแบบจำกัดความ และคณานุประโยคแบบไม่จำกัดความ จำแนกตามรูปแบบทั้ง 7 รูปแบบ ดังแสดงในตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 ปริมาณการใช้คณานุประโยคแบบจำกัดความ และแบบไม่จำกัดความจำแนกตามรูปแบบทั้ง 7 รูปแบบ

ที่	รูปแบบคณานุประโยค	คณานุประโยคแบบจำกัดความ		ประโยคที่พบคณานุประโยคแบบไม่จำกัดความ	
		ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1	คณานุประโยคแบบประธาน-ประธาน	12	13	26	18
2	คณานุประโยคแบบกรรม-ประธาน	36	41	26	18
3	คณานุประโยคแบบประธาน-กรรม	3	3	5	4
4	คณานุประโยคแบบกรรม-กรรม	6	7	12	9
5	คณานุประโยคแบบลดรูปตามโครงสร้างที่ตามหลังกริยาช่วย be	16	18	59	42

ตารางที่ 3 ปริมาณการใช้คุณนุประโยคแบบจำกัดความ และแบบไม่จำกัดความจำแนกตามรูปแบบทั้ง 7 รูปแบบ (ต่อ)

ที่	รูปแบบคุณนุประโยค	คุณนุประโยคแบบจำกัดความ		ประโยคที่พบคุณนุประโยคแบบไม่จำกัดความ	
		ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
6	คุณนุประโยคแบบลดรูปตามโครงสร้างหน่วยกริยาในรูปกรรมวาจก	15	17	12	8
7	คุณนุประโยคแบบอิสระ	1	1	2	1
	รวมทั้งสิ้น	89	100	142	100

ตารางที่ 3 แสดงปริมาณการใช้คุณนุประโยคแบบจำกัด และคุณนุประโยคแบบไม่จำกัด จำแนกตามรูปแบบทั้ง 7 รูปแบบ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง พบว่า คุณนุประโยคแบบจำกัดความ มีการใช้คุณนุประโยคแบบกรรม-ประธาน มากที่สุด จำนวน 36 คุณนุประโยค (41%) และใช้คุณนุประโยคแบบอิสระ น้อยที่สุด จำนวน 1 คุณนุประโยค (1%) ในขณะที่คุณนุประโยคแบบไม่จำกัด มีการใช้คุณนุประโยคแบบลดรูปตามโครงสร้างที่ตามหลังกริยาช่วย be มากที่สุด จำนวน 59 คุณนุประโยค (42%) และใช้คุณนุประโยคแบบอิสระ น้อยที่สุด

การวิจัยได้ศึกษาปริมาณการใช้คุณนุประโยคแบบจำกัดความ และคุณนุประโยคแบบไม่จำกัดความ จำแนกตามการทำหน้าที่ให้ข้อมูล ดังแสดงในตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 4 ปริมาณการใช้คุณนุประโยคแบบจำกัดความ และคุณนุประโยคแบบไม่จำกัดความ จำแนกตามการทำหน้าที่ให้ข้อมูล

ที่	หน้าที่การให้ข้อมูล	คุณนุประโยคแบบจำกัดความ		ประโยคที่พบคุณนุประโยคแบบไม่จำกัดความ	
		ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1	การให้ข้อมูลเก่า	5	6	16	11
2	การให้ข้อมูลใหม่	84	94	126	89
	รวมทั้งสิ้น	89	100	142	100

ตารางที่ 4 แสดงปริมาณการใช้คุณนุประโยคแบบจำกัดความ และคุณนุประโยคแบบไม่จำกัดความ จำแนกตามการทำหน้าที่ให้ข้อมูล ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง พบว่า คุณนุประโยคแบบจำกัดความ มีการใช้เพื่อให้ข้อมูลใหม่ จำนวน 84 คุณนุประโยค (94%) มากกว่าการใช้เพื่อให้ข้อมูลเก่า จำนวน 5 คุณนุประโยค (6%) และคุณนุประโยคแบบไม่จำกัดความ มีการใช้เพื่อให้ข้อมูลใหม่ จำนวน 126 คุณนุประโยค (89%) มากกว่าการใช้เพื่อให้ข้อมูลเก่า จำนวน 16 คุณนุประโยค (11%)

การวิจัยได้ศึกษาปริมาณการใช้คณานุประโยคแบบจำกัดความ และคณานุประโยคแบบไม่จำกัดความ จำแนกตามหน้าที่ในการขยายข้อมูล ดังแสดงในตารางที่ 5 ดังนี้

ตารางที่ 5 ปริมาณการใช้คณานุประโยคแบบจำกัดความ และคณานุประโยคแบบไม่จำกัดความ จำแนกตามการใช้เพื่อทำหน้าที่ในการขยายข้อมูล

ที่	หน้าที่ในการขยายข้อมูล	คณานุประโยคแบบจำกัดความ		ประโยคที่พบคณานุประโยคแบบไม่จำกัดความ	
		ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1	ใจความหลัก	21	24	53	37
2	ใจความรอง	68	76	89	63
	รวมทั้งสิ้น	89	100	142	100

ตารางที่ 5 แสดงปริมาณการใช้คณานุประโยคแบบจำกัดความ และคณานุประโยคแบบไม่จำกัดความ จำแนกตามการใช้เพื่อทำหน้าที่ในการขยายข้อมูล ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง พบว่า คณานุประโยคแบบจำกัดความ มีการใช้เพื่อให้ข้อมูลประกอบใจความรอง จำนวน 68 คณานุประโยค (76%) มากกว่าการใช้เพื่อให้ข้อมูลประกอบใจความหลัก จำนวน 21 คณานุประโยค (24%) ในขณะที่คณานุประโยคแบบไม่จำกัดความ มีการใช้เพื่อให้ข้อมูลประกอบใจความรอง จำนวน 89 คณานุประโยค (63%) มากกว่าการใช้เพื่อให้ข้อมูลประกอบใจความหลัก จำนวน 53 คณานุประโยค (37%)

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปริมาณการใช้ตามรูปแบบและหน้าที่ของคณานุประโยคที่ปรากฏในข่าวธุรกิจในหนังสือพิมพ์ออนไลน์ ซีเอ็นเอ็นและเปรียบเทียบปริมาณการใช้ตามรูปแบบและหน้าที่ของคณานุประโยคที่ปรากฏในข่าวธุรกิจในหนังสือพิมพ์ออนไลน์ ซีเอ็นเอ็นในระหว่างวันที่ 1-30 เมษายน 2563 มีจำนวนประโยคทั้งหมด 894 ประโยค พบว่า 153 ประโยคที่ประกอบด้วยคณานุประโยค จำนวน 231 คณานุประโยค โดยที่ 36 ประโยค (24%) ประกอบด้วยคณานุประโยคแบบจำกัดความ เพียงชนิดเดียว จำนวน 46 คณานุประโยค (20%) 76 ประโยค (50%) ประกอบด้วยคณานุประโยคแบบไม่จำกัดความ เพียงชนิดเดียว และ 95 คณานุประโยค (41%) และ 41 ประโยค (17%) ประกอบด้วยคณานุประโยคทั้ง 2 ชนิด คือ คณานุประโยคแบบจำกัดความ จำนวน 43 คณานุประโยค (19%) และคณานุประโยคแบบไม่จำกัดความ (non-restrictive relative clause) จำนวน 47 คณานุประโยค (20%) นอกจากนี้ งานวิจัยยังได้วิเคราะห์ในเชิงลึก ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. จากการศึกษาปริมาณการใช้คณานุประโยคแบบจำกัดความ และแบบไม่จำกัดความ พบว่า คณานุประโยคแบบไม่จำกัดความ มีการใช้จำนวน 142 คณานุประโยค (61%) มากกว่าการใช้คณานุประโยคแบบจำกัดความ จำนวน 89 คณานุประโยค (39%) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วรวงศ์ เมืองทอง (2553) ที่ศึกษาคณานุประโยคภาษาอังกฤษที่ปรากฏในงานวรรณกรรมแฮร์รี่พ็อตเตอร์กับนักโทษแห่งอัซคาบัน ที่พบการใช้คณานุประโยคแบบไม่จำกัดความ มีการใช้จำนวน 957 คณานุประโยค (67.39%) มากกว่าการใช้คณานุประโยคแบบจำกัดความ จำนวน 463 คณานุประโยค (32.61%) ผลการวิจัยทั้ง 2 งานวิจัยได้ชี้ให้เห็นว่า แม้ว่า

งานเขียนทั้ง 2 งานจะเป็นงานเขียนที่มีวัตถุประสงค์ในการเขียนที่แตกต่างกัน แต่ก็มีผลการใช้การใช้คุณูประโยคแบบจำกัดความ และแบบไม่จำกัดความ เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

2. การศึกษาปริมาณการใช้คุณูประโยคแบบจำกัดความ และแบบไม่จำกัดความ จำแนกตามรูปแบบทั้ง 7 รูปแบบ พบว่า การใช้คุณูประโยคแบบกรรม-ประธาน มากที่สุด จำนวน 36 คุณูประโยค (41%) แตกต่างกับผลการวิจัยของ วรางคณา เมืองทอง (2553) ที่พบการใช้คุณูประโยคแบบลดรูปตามโครงสร้างที่ตามหลังกริยาช่วย be จำนวน 119 คุณูประโยค (25.70%) และการใช้คุณูประโยคแบบอิสระ น้อยที่สุด จำนวน 1 คุณูประโยค (1%) แต่ผลการวิจัยของ วรางคณา เมืองทอง (2553) พบว่า รูปแบบคุณูประโยคที่ใช้น้อยที่สุดคือ คุณูประโยคแบบประธาน-กรรม และคุณูประโยคแบบกรรม-กรรม จำนวน 4 คุณูประโยค (0.86%)

ในขณะที่คุณูประโยคแบบไม่จำกัด มีการใช้คุณูประโยคแบบลดรูปตามโครงสร้างที่ตามหลังกริยาช่วย be มากที่สุด จำนวน 59 คุณูประโยค (42%) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วรางคณา เมืองทอง (2553) ที่พบว่ามีการใช้ คุณูประโยคแบบลดรูปตามโครงสร้างที่ตามหลังกริยาช่วย be มากที่สุด จำนวน 678 คุณูประโยค (70.85%) ในจำนวนมากที่สุดเช่นกัน และใช้คุณูประโยคแบบอิสระ น้อยที่สุด จำนวน 2 คุณูประโยค (1%) ซึ่งเป็นผลที่แตกต่างกับผลการวิจัยของ วรางคณา เมืองทอง (2553) พบว่า คุณูประโยคแบบประธาน-กรรม มีการใช้น้อยที่สุด

การใช้คุณูประโยคเพื่อประกอบการอธิบายหรือเพิ่มข้อมูลในแต่ละรูปแบบข้างต้นในจำนวนมากหรือน้อย จะมีผลต่อความเข้าใจของผู้อ่าน จากงานวิจัยของ ฐานิยา ทองไทย (2556) เรื่อง ผลกระทบของโครงสร้างข้อมูลคุณูประโยคภาษาอังกฤษต่อการจำเนื้อหาของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี แสดงให้เห็นถึงความเป็นไปได้ในระดับสูงของการประสบปัญหาความยากในการจัดการข้อมูลในโครงสร้างคุณูประโยคแบบ Ss (center-embedded) ในทางตรงกันข้าม ผลการศึกษายังแสดงให้เห็นอีกว่า คุณูประโยคแบบ Oo (right-branching) เป็นโครงสร้างที่ง่ายที่สุดในงานวิจัยนี้

4. การศึกษาปริมาณการใช้คุณูประโยคแบบจำกัดความ และคุณูประโยคแบบไม่จำกัดความ จำแนกตามการทำหน้าที่ให้ข้อมูล พบว่า คุณูประโยคแบบจำกัดความ มีการใช้เพื่อให้ข้อมูลใหม่ ที่มีการใช้จำนวน 84 คุณูประโยค (94%) มากกว่าการใช้คุณูประโยคเพื่อให้ข้อมูลเก่า ที่มีการใช้เพียง 5 คุณูประโยค (6%) แต่ผลการวิจัยของ วรางคณา เมืองทอง (2553) พบว่า มีการใช้เพื่อให้ข้อมูลเก่า ที่มีการใช้คุณูประโยคจำนวน 240 คุณูประโยค (51.84%) มากกว่าการใช้การใช้คุณูประโยคเพื่อให้ข้อมูลเก่า ที่มีการใช้จำนวน 223 คุณูประโยค (48.16%)

ในการศึกษาคุณูประโยคแบบไม่จำกัดความ มีการใช้เพื่อให้ข้อมูลใหม่ จำนวน 126 คุณูประโยค (89%) มากกว่าการใช้เพื่อให้ข้อมูลเก่า จำนวน 16 คุณูประโยค (11%) มีผลที่สอดคล้องกันที่ผลการวิจัยของ วรางคณา เมืองทอง (2553) พบว่า มีการใช้เพื่อให้ข้อมูลใหม่ จำนวน 512 คุณูประโยค (53.5%) มากกว่าการใช้เพื่อให้ข้อมูลเก่า ที่มีการใช้จำนวน 445 คุณูประโยค (46.5%)

5. การศึกษาปริมาณการใช้คุณูประโยคแบบจำกัดความ และคุณูประโยคแบบไม่จำกัดความ จำแนกตามการใช้เพื่อทำหน้าที่ในการขยายข้อมูล พบว่า คุณูประโยคแบบจำกัดความ มีการใช้เพื่อให้ข้อมูลประกอบใจความรอง จำนวน 68 คุณูประโยค (76%) มากกว่าการใช้เพื่อให้ข้อมูลประกอบใจความหลัก จำนวน 21 คุณูประโยค (24%) ซึ่งเป็นผลการวิจัยที่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วรางคณา เมืองทอง (2553) ที่พบว่ามีการใช้เพื่อให้ข้อมูลประกอบใจความรอง จำนวน 388 คุณูประโยค (83.80%) มากกว่าการใช้เพื่อให้ข้อมูลประกอบใจความหลัก จำนวน 75 คุณูประโยค (16.20%)

การศึกษาคุณูประโยคแบบไม่จำกัดความ มีการใช้เพื่อให้ข้อมูลประกอบใจความรอง จำนวน 89 คุณูประโยค (63%) มากกว่าการใช้เพื่อให้ข้อมูลประกอบใจความหลัก จำนวน 53 คุณูประโยค (37%) สอดคล้อง

กับผลการวิจัยของ วรางคณา เมืองทอง (2553) ที่พบว่า มีการใช้เพื่อให้ข้อมูลประกอบใจความรอง จำนวน 480 คุณาประโยชน์ (50.16%) มากกว่าการใช้เพื่อให้ข้อมูลประกอบใจความหลัก จำนวน 477 คุณาประโยชน์ (49.84%)

กล่าวโดยสรุป ผลการวิจัยนี้และการวิจัยของ วรางคณา เมืองทอง (2553) มีทั้งผลที่สอดคล้องกันและแตกต่างกัน เพราะงานวิจัยทั้ง 2 ชิ้น เป็นผลการวิจัยจากงานเขียนที่แตกต่างกันและผู้เขียนที่ต่างกัน ดังนั้น การใช้วิธีการเขียนเพื่อบรรยายข้อความต่าง ๆ จึงมีบางประเด็นที่เหมือนกันและบางประเด็นที่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการวิจัยที่ได้สามารถนำไปใช้ในการจัดเตรียมเอกสารประกอบการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในการใช้คุณาประโยชน์ในรูปแบบที่ต่างกัน และเป็นประโยชน์สำหรับบุคคลทั่วไปที่สนใจศึกษาไวยากรณ์ภาษาในอังกฤษเกี่ยวกับการใช้คุณาประโยชน์

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยครั้งต่อไป ผู้ทำวิจัยควรศึกษาเปรียบเทียบการใช้คุณาประโยชน์จากเอกสารทางวิชาการ ชนิดต่าง ๆ ที่มากกว่าเอกสาร 1 ชนิด
2. ผู้ทำวิจัยควรศึกษาลักษณะและปริมาณการใช้นามานุประโยคและวิเศษนามานุประโยคควบคู่กันไปด้วย เพราะประโยคทั้ง 2 ลักษณะต่างก็มีความสำคัญสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองเหมือนกัน

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้ดำเนินการวิจัยขอขอบพระคุณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่ได้ให้ทุนสนับสนุนการวิจัยนี้จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

- กาโสม หมดเด้น และนิสากร จารุณี. “ความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางภาษาอังกฤษกับการอ่านและการเขียน,” วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. 14, 2 (พฤษภาคม-สิงหาคม 2560): 33-46.
- ฐานิยา ทองไทย. ผลกระทบของโครงสร้างข้อมูลคุณาประโยชน์ภาษาอังกฤษต่อการจำเนื้อหาของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, 2556.
- พรวิไล อภิญญาฤตา. คุณาประโยชน์ในภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518.
- วรางคณา เมืองทอง. การศึกษาคุณาประโยชน์ภาษาอังกฤษที่ปรากฏในงานวรรณกรรม แฮร์รี่ พอตเตอร์ กับนักโทษแห่งอัซคาบัน. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2553.
- Celec-Murcia, M, and D. Larsen-Freeman. *The grammar book*. Boston: Heinle Publishers, 1999.
- Eckersley, C. E., and J. M. Eckersley. *A comprehensive English grammar for foreign students*. London: Longman, 1990.
- Halliday, M. A. K., and C. M. I. Matthiessen. *An introduction to functional grammar*. London: Arnold, 2004.

Kidd, E., and E. L. Bavin. "English-speaking children's comprehension of relative clauses: Evidence for general-cognitive and language-specific constraints on development," **Journal of Psycholinguistic Research**. 31, 6 (December 2002): 599-617